

[Prieme.]

ning, der blev rettet til mig, da jeg forlod disse Mennesker, var denne, om jeg ikke kunde sørge for at faa Loven om Forbud mod Overarbejde ophævet, for det er den skadeligste Lov, der i de senere Aar er gennemført paa den danske Rigsdag, og den Lov, som danske Arbejdere er mest imod.

Baade i Pressen og paa anden Vis har der været foretaget Rundspørge til Detailhandelen, ogsaa til Restaurationer, hvor de vellønnede Arbejdere nu heldigvis ret ofte er velsete Gæster, og det er en stadig tilbagevendende Kendsgerning, som den højtærede Socialminister ikke med sine Talemaader kan komme udenom, at de Arbejdere, som gennem deres Flid og Arbejdsomhed tidligere, da denne Lov ikke eksisterede, havde Lejlighed til at skabe sig en forøget Indtægt og den Kolorit paa Tilværelsen, som det bevirkede, nu maa lide haardt under denne Lovs Gennemførelse.

Jeg henstiller derfor, at man i dette Spørgsmaal lader det partipolitiske fare. Jeg tror godt, man kunde enes uden at gøre dette til et partipolitisk Spørgsmaal; jeg forstaar ikke, hvorfor alt i dette Land efterhaanden er blevet gjort til Spørgsmaal om Politik. Det er en Kendsgerning, at denne Lov ikke har bragt den forventede Nedsættelse af Arbejdsløsheden, maaske tværtimod. Vi, der arbejder under Loven, ved, hvilke overordentlige Vanskeligheder der er dermed, og ved, at vore Arbejdere siger: Naar vi ikke kan faa Lønnen for vort Overarbejde udbetalt, men naar det skal afspadseres senere hen, har det ikke den Interesse for os, som det ellers vilde have haft. Jeg gad vidst, om den højtærede Socialminister — det er maaske saa længe siden, han har været Arbejder, at han ikke mere husker det, men jeg kan i hvert Fald for mit Vedkommende godt huske, at jeg har været det — vilde have set med den samme Interesse og den samme Velvilje paa Overarbejde under den nuværende Lov, som han gjorde tidligere, da denne Lov ikke eksisterede. Jeg tror, man vil komme til det Resultat, at denne Lov ikke har virket efter sin Hensigt.

Ministeren bad om et Bevis for, at Loven virker beskæftigelseshemmende. Hvis man tager en eller anden Industri her i Landet, hvor der er et bestemt Antal Maskiner af en eller anden Art, man kan f. Eks. tage Tekstilindustrien, saa er denne Industriegren nu engang baseret paa at forsyne det danske Marked med de Artikler, de frembringer; der er Industrier, som laver

Specialartikler, der ikke laves af andre Fabrikker; saadanne Fabrikker er anlagt paa den Maade, at det forhaandenværende Maskinmateriel i Sæsonen maa udnyttes mere effektivt end uden for Sæsonen. Naar der saa gennemføres saadanne Bestemmelser, at Overarbejde, om ikke umuliggøres, saa i høj Grad vanskeliggøres; Bestemmelser, som ogsaa gør, at de paagældende ikke har Interesse i Overarbejde, producerer de paagældende Maskiner ikke den Mængde Varer, man tidligere producerede og fandt Afsætning for paa det danske Marked, og saa bliver der Mangel paa denne Vare. Hvorledes den erstattes, om den erstattes ved Import udefra, eller hvordan det sker, skal jeg lade være usagt. I hvert Fald er der ingen Tvivl om, at man paa en Række Omraader kan finde gode Beviser for, at denne Lov i Stedet for at virke beskæftigelsesfremmende virker beskæftigelseshemmende. Man kommer heller ikke uden om — det tror jeg, hverken den højtærede Minister eller det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen vil benægte —, at den Realløn, der før Loven blev udbetalt til Arbejderne, var større end den, der udbetales i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen nævnte en Række Eksempler — jeg bad det ærede Medlem om at tage Chaufførerne her i København. Beklageligvis havde det ærede Medlem ikke Eksempler derfra. Men jeg kan nævne det ærede Medlem en Række Eksempler, f. Eks. fra Stormagasinerne, hvor der jo beskæftiges et meget betydeligt Antal Chauffører, og Eksemplerne vil alle være af den Art, at Kunderne nu maa finde sig i, at Varerne bliver bragt en Dag senere ud, og at alle disse Chauffører nu maa give Afkald paa en ekstra Indtægt paa maaske 15 Kr. om Ugen. Og paa samme Maade, som man kan nævne Chaufførerne, paa samme Maade kan man nævne en Række andre Tilfælde, hvor Erhvervslivet som Følge af denne Lov har indstillet sig paa at effektuere Ordrene til deres Kunder paa en anden Maade.

Det er det, som man efter min Mening nu bør tage Konsekvensen af. Man bør ikke se noget som helst politisk i dette Lovforslag, som her er forelagt af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, men man bør se en sund og fornuftig Tankegang, hvis Gennemførelse selvfølgelig vil være til Gavn for de erhvervsdrivende og Erhvervslederne derigennem, at den giver dem Friheden tilbage til selv at bestemme, hvornaar der skal være Overarbejde, men som ogsaa vil give de danske Arbejdere mere Arbejde